

III Piątek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (Mk 12,28b-34): Zbliżył się tak też jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą.

Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?» Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całym swoją duszą, całym swoim umysłem i całym swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych».

Rzekł Mu uczonego w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłował Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłował bliźniego jak siebie samego daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary». Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.

«Nie ma innego przykazania większego od tych»

Rev. D. Pere MONTAGUT i Piquet
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, liturgia wielkopostna ukazuje nam miłość jako najgłębszy fundament spotkania z Bogiem: «Dusza nie może żyć bez miłości, zawsze pragnie coś kochać, gdy powstała z miłości, gdy ja jestem z miłości stworzonym» (w. Katarzyna ze Sieny). Bóg jest wszechpotężny miłością, miłością bezgraniczną, miłością ukrzyżowanym: «To właśnie w krzyżu możemy kontemplować tę prawdę» (Benedykt XVI). Ta Ewangelia to nie tylko samoobjawienie tego jak Bóg – w swoim Synu – chce być kochany. Poprzez przykazanie z Księgi Powtórzonego Prawa: «Będziesz

miłowa Pana, Boga twojego» (Pwt 6,5) y inne z Księgi kapłańskiej: «bądźcie miłowi bliźniego jak siebie samego» (Kp 19,18) Jezus doprowadza do pełni Prawo. On kocha Ojca, jak Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego jak Słowo, które stało się ciałem; tworzy nową Ludzką rodzinę synów Boga, braci którzy miłują się miłowaniem Syna.

Wezwanie Jezusa do komunii y misji domaga się udziału w jego własnej naturze, do intymności w której trzeba wejść. Jezus nie domaga się nigdy bycia metą naszej modlitwy i miłowania. Dziękuje Ojcu i żyje nieustannie w Jego obecności. Misterium Chrystusa przyciąga ku miłowaniu Boga – niewidzialnego i nieosiągalnego – podczas gdy jednocześnie jest drogą do rozpoznania, prawd w miłowaniu, i życiem dla braci widzialnych i obecnych. Najcenniejsze nie są ofiary spalane na ołtarzu, tylko Chrystus, który spala się jako jedyna ofiara y ertwa abyśmy w Nim byli jednym ołtarzem, i jedną miłowaniem.

To zjednoczenie świadomości i miłowania tkane przez Ducha świętego pozwala by Bóg miłował się w nas; by wykorzystywał nasze zdolności, i udzielał się miłowania jak sam Chrystus, jego miłowanie ojcowskie i bratnie. To co Bóg zjednoczył w miłowaniu, człowiek nie może tego rozdzielić. To jest właśnie wielkość tego, który podda się Królestwu Bożemu: miłowanie do drugiego nie jest już przeszkodą, a uniesienie pozwalające kochać jedynego Boga i całe masę braci.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

„Dzisiejszy czas [Wielkiego Postu] jest szczególnie wskazany do praktykowania dobroczynności. Ci, którzy chcą świętować Paschę Pana uświęconym ciałem i duszą, powinni dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć przede wszystkim tę miłowanie” (św. Leon Wielki)

•

„Wiara to pozostawienie miejsca dla tej miłowania Boga; to pozostawienie miejsca na moc, na moc Boga, na moc kogoś, kto mnie kocha, kto jest we mnie zakochany i pragnie radości ze mnie. To znaczy wierzyć. To jest wiara: zostawić miejsce, aby Pan przyszedł i mnie przemienił” (Franciszek)

•

„(...) ?wi?ty Pawe? Aposto? przypomina o tym: Kto mi?uje bli?niego, wype?ni? Prawo. Albowiem przykazania: Nie cudzo?ó?, nie zabijaj, nie kradnij, nie po??daj, i wszystkie inne - streszczaj? si? w tym nakazie: Mi?uj bli?niego swego jak siebie samego! Mi?o?? nie wyrz?dza z?a bli?niemu. Przeto mi?o?? jest doskona?ym wype?nieniem Prawa” (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 2196)